

PvdA en VVD plan voor de nieuwe berekening van kinderalimentatie

1. Het probleem

De belangen van de bij een scheiding betrokken kinderen rechtvaardigen de betaling van kinderalimentatie. De huidige wettelijke regeling voor de berekening van kinderalimentatie is evenwel zeer ingewikkeld. De door de rechtspraak ontwikkelde TREMA-normen zijn niet transparant en kunnen niet op een eenvoudige manier worden uitgewerkt door de mensen die alimentatie moeten betalen. Een aantal recente rapporten uit binnen- en buitenland, waaronder een onderzoek van TNO en een enquête van LBIO heeft laten zien dat de problemen rond de betaling van kinderalimentatie mede worden veroorzaakt door de ingewikkelde en niet herkenbare berekening. Het LBIO heeft vastgesteld dat in 70% van de echtscheidingen waar alimentatie verschuldigd is, problemen ontstaan. Dat levert jaarlijks 10.500 zaken bij het LBIO op. Het LBIO verwacht dat door een eenvoudige en herkenbare berekening het aantal procedures over kinderalimentatie zal dalen. Dit bespaart ook veel kosten, zowel voor de ouders als voor de overheid (o.a. rechter, rechtsbijstand, griffierechten en kosten LBIO). Door alle problemen die samenhangen met de berekening worden de belangen van de bij een scheiding betrokken kinderen benadeeld omdat er over de hoogte van kinderalimentatie meer dan nodig is wordt gediscussieerd en geprocedeerd. Een vergaande vereenvoudiging van de berekening van kinderalimentatie is wenselijk.

2. Het plan in het kort

Uitgangspunt van de berekeningsmethode is enerzijds het belang van het kind en anderzijds de verantwoordelijkheid die ouders hebben en houden voor hun kinderen. Om kinderalimentatie op een eenvoudige en eenduidige manier te berekenen stellen PvdA en VVD voor om veel voorkomende variabelen terug te brengen tot forfaitaire bedragen. Op een website kan dan op een eenvoudige manier de hoogte van de kinderalimentatie worden berekend. Wijziging van omstandigheden leidt dan alleen bij overschrijding van de forfaitaire bedragen tot aanpassing van de kinderalimentatie. Kinderalimentatie wordt betaald totdat het kind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en wordt voor de jong volwassene verlengd tot 23 jaar als er recht is op studiefinanciering¹. Ongeacht het inkomen van de betalende ouder(s) is er altijd een minimaal bedrag aan kinderalimentatie verschuldigd. Ook bij lage inkomens is

¹ De genoemde leeftijdsgrenzen ontslaan de ouders niet van de op hen ook daarna rustende zorgplicht (art. 1:392 BW). De jong meerderjarige zal in dat geval moeten aantonen dat er een behoefte aan alimentatie bestaat. In de praktijk komt dit niet of nauwelijks voor.

er een verantwoordelijkheid voor het kind die niet kan worden afgeschoven op de andere ouder. Er is een wettelijk maximum, maar partijen mogen andersluidende afspraken maken. De wijziging van de hoogte van de kinderalimentatie hoeft in eerste instantie niet meer door de rechter worden vastgesteld. Hiervoor is het LBIO beschikbaar als partijen er zelf niet uitkomen. Is een van de partijen het niet eens met het door LBIO vastgestelde bedrag, dan kan men in beroep bij de rechter.

Vanuit het belang van het bij de scheiding betrokken kinderen, zijn de uitgangspunten:

- eenvoud en transparantie staan voorop;
- 80% van de gebruikers moeten het zelf kunnen berekenen;
- zo min mogelijk variabelen en dan zoveel mogelijk forfaitair;
- op basis van wettelijke begrippen (behoefte en eventueel draagkracht);
- uitgangspunt is de behoefte van een kind op basis van NIBUD/CBS statistieken;
- handhaving van het welvaartsniveau na scheiding is geen voorwaarde en veelal fictie (o.a. gestegen woonlasten);
- rekening houden met zorgtaak ouders als forfaitaire variabele;
- ouder draagt altijd minimaal bij;
- wijziging en beperkt toestaan bij het overschrijden van een bepaalde bandbreedte;
- tekorten worden verdeeld over beide ouders;
- ouders zijn geheel vrij om – boven het wettelijk minimum² andersluidende afspraken te maken;
- wijziging eerst onderling proberen te regelen aan de hand van eenvoudige regels, dan naar het LBIO waarna de gang naar de rechter openstaat.

3. De uitwerking

3.0 Partijen kunnen de berekening zelf maken.

Onder het motto: waarom complex als het ook makkelijk kan is gezocht naar een model dat de kracht van verschillende bestaande systemen in binnen- en buitenland combineert. Samen met de werkgroep is naar een nieuw – zo ideaal mogelijk – model gezocht. Dit leidt ertoe dat partijen de berekening zelf kunnen maken, al dan niet op basis van een eenvoudige internet rekentool. Dit maakt het proces voor de betrokkenen transparant en verhoogt de acceptatie van de uitkomst. Partijen kunnen dan ook bij wijziging van omstandigheden op een eenvoudige manier de gewijzigde alimentatie berekenen. Natuurlijk staat altijd de gang naar een mediator, een echtscheidingsbemiddelaar, een advocaat of een echtscheidingsnotaris voor iedereen open.

² Hierbij kan zowel gedacht worden aan de volledige wettelijke minimumnorm als alleen aan de wettelijke minimumnorm die voortvloeit uit de berekening. Indieners wachten de reactie op de nota af voor een definitieve beslissing.

3.1 Contractsvrijheid voor partijen

Boven het wettelijke minimum zijn partijen geheel vrij andersluidende afspraken te maken en deze op te nemen in het ouderschapsplan.

3.2 Het nieuwe rekenmodel

Het nieuwe rekenmodel ziet er als volgt uit:

Stap 1: bepalen van de behoefte van een kind (de kinderen) per maand (gestaffelde tabel gebaseerd op percentage van netto gezinsinkomen voor scheiding³) met een minimum volgens de Nibud-norm (tabel 1).

Stap 2: bepalen van de draagkracht van de ouders gebaseerd op het netto inkomen na scheiding (inclusief kinderbijslag (werkelijk), kindgebondenbudget (werkelijk) en heffingskorting (werkelijk)) verminderd met de vaste lasten (forfaitair)).

Stap 3: toetsen of het vastgestelde behoeftebedrag ook valt binnen de draagkracht van de ouder(s). Indien de draagkracht de betaling van de behoefte niet toestaat, wordt het te betalen bedrag verlaagd. Ouders zonder draagkracht betalen in ieder geval het wettelijke minimum.

Stap 4: bepalen per ouder welke lasten na scheiding worden gedragen voor de kinderen op basis van de afspraken in het ouderschapsplan (forfaitair, tabel 3) kindgebonden kosten⁴ (forfaitair, tabel 4).

Stap 5: bepalen te betalen alimentatie (verschil aandeel ouder in behoefte (verdeling op basis van draagkracht) ten opzichte van werkelijke last)

3.3 Het minimum en het maximum

Het model voorziet in een minimum bijdrage van ouders in de opvoedingskosten van hun kind(eren). Dit bedrag is altijd verschuldigd en vloeit voort uit het feit dat het hebben van kinderen hoe dan ook geld kost en verantwoordelijkheid met zich mee brengt. De kosten van de kinderen mogen bovendien niet vanwege on- of minvermogenheid op een andere on- of minvermogenende ouder worden afgewenteld. Te denken valt aan een bedrag van 600 euro per jaar als minimum bedrag ongeacht de hoogte van het inkomen en het aantal kinderen. Het maximum is de behoefte die forfaitair wordt bepaald. Partijen mogen daar vrijelijk bij overeenkomst van afwijken.

³ Eventueel kan als basis inkomen ook het fiscale verzamelinkomen worden gebruikt. Voordeel is dat dit een door de fiscus berekend bedrag is, nadeel is dat dit 2 jaar terugkijkt en dat aftrekposten zoals de hypotheekrente, zijn verwerkt. Op die manier is het verzamelinkomen enigszins te beïnvloeden.

⁴ Overwogen kan worden - met het oog op de eenvoud - om de kindgebonden kosten niet mee te nemen in de berekening van kinderalimentatie. De afspraken over de verdeling van de kindgebonden kosten kunnen dan worden opgenomen in het ouderschapsplan. Voordeel is dat de berekening van de kinderalimentatie niet wijzigt als partijen andere afspraken maken over de verdeling van de kindgebonden kosten.

3.4 De looptijd

PvdA en VVD stellen voor dat kinderalimentatie moet worden betaald vanaf het moment van de scheiding totdat het kind de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt. De verplichting tot het betalen van kinderalimentatie wordt verlengd met het aantal jaren dat het betreffende kind studiefinanciering ontvangt tot het maximum van 23 jaar. Partijen kunnen vrijwillig een langere periode afspreken.

3.5 De forfaitaire variabelen

Op basis van forfaitaire variabelen wordt de hoogte van de kinderalimentatie vastgesteld. Om de berekening van de kinderalimentatie niet onnodig ingewikkeld te maken en de mogelijkheid tot discussie over de hoogte van de kinderalimentatie tot het minimum te beperken wordt uitgegaan van een gestaffeld systeem van slechts enkele variabelen. Er hoeven dus maar vier gegevens te worden ingevuld, te weten:

1. de behoefte op basis van het netto gezinsinkomen voor de scheiding en het aantal kinderen

2. de draagkracht op basis van het netto inkomen per ouder na scheiding

3. kindgebondenkosten op basis van het netto gezinsinkomen voor scheiding en de leeftijd van het kind/de kinderen

4. verblijfspercentage op basis van het aantal nachten per jaar dat het kind bij de ouder verblijft.

3.6 Advisering over de betaling en de hoogte van kinderalimentatie

Het is uitdrukkelijk de bedoeling van PvdA en VVD dat de nieuwe berekeningsmethodiek niets wijzigt in de advisering door de bestaande deskundigen. Uitgangspunt is de internettool die door LBIO en de Raad voor de Rechtsbijstand als open source programma wordt bijgehouden. Indien partijen naast of in plaats van deze deskundigen een toelichting willen op de berekeningsmethodiek kunnen zij ook terecht bij het LBIO die de berekening kan maken.

3.7 Wijziging van de alimentatie

Het is van groot belang dat de kinderalimentatie op een makkelijke en snelle manier kan worden gewijzigd als de omstandigheden van de betalende ouder(s) zich wijzigen. Bij gewijzigde omstandigheden kunnen ouders eenvoudig via het internet de aangepaste hoogte van de kinderalimentatie vaststellen. De forfaitaire bedragen hoeven niet tot ingewikkelde berekeningen te leiden. Zij zorgen er daarnaast voor dat er alleen bij relevante wijzigingen sprake zal zijn van een aanpassing van de verschuldigde kinderalimentatie. PvdA en VVD stellen daarnaast voor dat het LBIO beschikbaar is op verzoek van een van de partijen of beide partijen, voor een berekening van de kinderalimentatie als partijen er niet uitkomen. Aan de berekening van het LBIO zou dan een titel in enige vorm kunnen worden gegeven. Zijn partijen het niet eens met het LBIO, dan kunnen zij naar de rechter. Deze hanteert ook dezelfde wettelijke systematiek als hiervoor beschreven. Binnen het LBIO wordt een raad van advies geformeerd ("Alimentatieraad") die beschikbaar is voor het doen van

richtinggevende uitspraken over de berekening van de hoogte van de kinderalimentatie als er sprake is van uitzonderingen die in het model niet zijn voorzien. De (gewijzigde) afspraken worden onderdeel van het ouderschapsplan. Denkbaar is ook dat deze Alimentatieraad fungeert als instantie om bezwaar te maken tegen een besluit of berekening van het LBIO. Uiteraard is het ook mogelijk een executoriale titel te verkrijgen via de rechter of op basis van een notariële akte. In de gevallen waarbij de rechter het ouderschapsplan goedkeurt is in een titel al voorzien.

8. Van civiel naar bestuursrecht?

Een van de vragen die nog niet definitief door de indieners is beantwoord is de vraag of het de civiele of de bestuursrechter zou moeten zijn die als beroepsinstantie fungeert voor het geval de berekening van het LBIO de partijen niet bevalt. Beide is wat de indieners betreft een mogelijkheid.

8. Het effect van nieuwe partners

PvdA en VVD vinden dat de komst van een nieuwe partner eigenlijk niet tot een aanpassing van de kinderalimentatie zou moeten leiden. Het is bekend dat de mogelijke verhoging van kinderalimentatie in een aantal gevallen leidt tot het verzwijgen van de nieuwe relatie. PvdA en VVD hebben wel vastgesteld dat dit uitgangspunt in sommige gevallen tot onacceptabele gevolgen zou kunnen leiden. Zij zijn benieuwd naar de ideeën van de geconsulteerden over dit probleem.

3.10 Aanleverplicht

Teneinde te garanderen dat aan het LBIO of derden de benodigde informatie wordt aangeleverd om de berekening te kunnen maken, zal op het niet aanleveren van de informatie vaststelling van de kinderalimentatie plaatsvinden op basis van de maximale schalen. Dat moet garanderen dat de benodigde informatie wordt verstrekt.

3.11 Wettelijke wijzigingen

Indieners zullen in een latere fase en afhankelijk van de definitieve uitkomst inventariseren welke wettelijke regelingen gewijzigd zullen moeten worden om de nieuwe methodiek vast te leggen. Duidelijk is al wel dat in het kader van de wet Werk en Bijstand op basis van de nieuwe methodiek zal moeten worden gewerkt. Indieners willen in dat kader ook regelen dat deze systematiek ook wordt gebruikt in plaats van de nu gebruikte verhaalsbijdrage.

4. Overgangsrecht

Nieuwe gevallen worden behandeld op basis van de nieuwe wettelijke regeling. PvdA en VVD stellen voor dat ten aanzien van het overgangsrecht wordt vastgesteld dat de behoefte die aan de oorspronkelijke berekening ten grondslag heeft gelegen tot uitgangspunt wordt gekozen, ook bij wijzigingen op basis van de nieuwe regeling. Partijen kunnen op gezamenlijk en bij relevante wijziging in aanmerking komen voor de nieuwe wettelijke regeling. In alle andere gevallen wordt de kinderalimentatie alleen herberekend op basis van de nieuwe methodiek als er sprake is van gewijzigde omstandigheden.

5. De werkgroep

- 5.1 De opstellers zijn voor het uitwerken van dit nieuwe model veel dank verschuldigd aan de leden van de werkgroep die de opstellers hebben geadviseerd. Deze werkgroep bestond uit vertegenwoordigers van het LBIO, de Raad voor de Rechtsbijstand en op persoonlijke titel: Dr. M. Jonker, Dr. I. Curry-Sumner, Dr. B. Dijksterhuis, P.P. van der Ploeg FFP RFEA, en mevr. mr. I. Bol. Het uiteindelijk gekozen systeem geeft niet noodzakelijk ook hun persoonlijke visie weer. Het is een keuze die door PvdA en VVD werd gemaakt op basis van de ingewonnen adviezen.
- 5.2 Bij het opstellen van het nieuwe model zijn de volgende modellen en berekeningsmethodieken in ogenschouw genomen:
- Het Engelse systeem;
 - het Noorse systeem;
 - De TREMA-normen uit Nederland;
 - Het systeem ontwikkeld door advocaat en mediator Bol in diverse uitvoeringen;
 - De rekentool KART van de Raad voor Rechtsbijstand

6. De verdere procedure

Deze nota wordt op donderdag 29 september 2011 aangeboden aan staatssecretaris Teeven. Aan de staatssecretaris wordt verzocht om mee te delen wat hij van het voorstel vindt. Daarnaast zal de nota door PvdA en VVD **in informele consultatie** worden gebracht tot en met 30 oktober 2011. Alle betrokken belangengroepen en bij kinderalimentatie betrokken organisaties en instellingen worden uitgenodigd hun commentaar te geven en de opstellers van suggesties te voorzien. Hierna zal een definitieve versie worden opgesteld. Het LBIO en de Raad voor de Rechtsbijstand zijn bereid het voorstel aan wetenschappers voor te leggen om hun oordeel te vernemen.

Meer informatie?

Jeroen Recourt (PvdA): 06-21703866

Angela de Jong (voorlichter PvdA): 06-21566949

Ard van der Steur (VVD): 06-21703814

Laura Huisman (voorlichter VVD): 06-55886654

Bijlage: Begrippenlijst bij Nota Kinderalimentatie

Behoeftte van het kind: de totale behoefte wordt vastgesteld op basis van het netto gezinsinkomen voor scheiding. De totale behoefte wordt gedeeld door het aantal kinderen waarna de kinderalimentatie per kind kan worden berekend. In het netto gezinsinkomen wordt de kinderbijslag en het kindgebondenbudget meegenomen.

Forfaitaire kindgebondenkosten: dit zijn de vaste lasten van kinderen zoals kleding, sport, school, zakgeld etc. Deze kosten worden forfaitair afhankelijk van de leeftijd van het individuele kind en het netto gezinsinkomen voor scheiding, vastgesteld.

Zorgverdeling: op basis van het aantal nachten dat het kind bij de ouder verblijft wordt forfaitair de verdeling van de verblijfskosten bepaald

Forfaitaire draagkracht: de draagkracht hangt samen met het netto inkomen na scheiding en wordt forfaitair bepaald. In het netto inkomen wordt de kinderbijslag en het kindgebondenbudget meegenomen.

Gewijzigde omstandigheden: niet alle gewijzigde omstandigheden leiden tot aanpassing van de kinderalimentatie. Onder gewijzigde omstandigheden moet men verstaan: wegvallen dubbele woonlast; wijziging van het eigen inkomen; wijziging afspraken over verblijf kind of kindgebondenkosten.

Bijlage 2: tabellen

Tabel 1: Totale behoefte per maand			
netto gezinsinkomen per maand voor scheiding	1 kind	2 kinderen	3 kinderen
tot 1500	€ 150,00	€ 250,00	€ 325,00
1500 - 2000	€ 210,00	€ 350,00	€ 455,00
2000 - 2500	€ 270,00	€ 450,00	€ 585,00
2500 - 3000	€ 330,00	€ 550,00	€ 715,00
3000 -3500	€ 390,00	€ 650,00	€ 845,00
3500 -4000	€ 450,00	€ 750,00	€ 975,00
4000 -4500	€ 510,00	€ 850,00	€ 1.105,00
4500 -5000	€ 570,00	€ 950,00	€ 1.235,00
5000 en meer	€ 630,00	€ 1.050,00	€ 1.365,00

Tabel 2: Draagkracht per ouder		
netto inkomen per maand na scheiding		draagkracht
€ 0,00	€ 1.200,00	€ 50,00
€ 1.200,00	€ 1.350,00	€ 70,00
€ 1.350,00	€ 1.500,00	€ 140,00
€ 1.500,00	€ 1.650,00	€ 240,00
€ 1.650,00	€ 1.800,00	€ 340,00
€ 1.800,00	€ 1.950,00	€ 440,00
€ 1.950,00	€ 2.100,00	€ 540,00
€ 2.100,00	€ 2.400,00	€ 640,00
€ 2.400,00	€ 2.700,00	€ 840,00
€ 2.700,00	€ 3.000,00	€ 1.040,00
€ 3.000,00	€ 3.450,00	€ 1.240,00
€ 3.450,00	€ 3.900,00	€ 1.540,00
€ 3.900,00	€ 4.350,00	€ 1.840,00
€ 4.350,00	€ 4.800,00	€ 2.140,00
€ 4.800,00	€ 5.250,00	€ 2.440,00
€ 5.250,00	€ 5.700,00	€ 2.740,00
€ 5.700,00	€ 6.150,00	€ 3.040,00
€ 6.150,00	€ 6.500,00	€ 3.340,00
toename draagkracht per € 450 extra inkomen		€ 300,00

Tabel 3: Percentage verblijf kind bij ouders			
Aantal nachten per jaar bij ouder waar kind het minst verblijft			referentie
van	tot en met	%	
0	19	0	incidenteel
20	44	7	1 nacht in de twee
45	69	14	1 nacht per week
70	94	21	3 nachten per twee
95	119	29	2 nachten per wee
120	149	37	5 nachten per twee
150	169	45	3 nachten per wee
170	182	50	7 nachten per twee
Percentage bij andere ouder is 100 - tabelpercentage			

Tabel 4: Kindgebondenkosten per kind			
netto gezinsinkomen per maand voor scheiding	0-6 jaar	6-12 jaar	12-18 jaar
tot 1500	€ 25,00	€ 36,25	€ 50,00
1500 - 2000	€ 35,00	€ 50,75	€ 70,00
2000 - 2500	€ 45,00	€ 65,25	€ 90,00
2500 - 3000	€ 55,00	€ 79,75	€ 110,00
3000 -3500	€ 65,00	€ 94,25	€ 130,00
3500 -4000	€ 75,00	€ 108,75	€ 150,00
4000 -4500	€ 85,00	€ 123,25	€ 170,00
4500 -5000	€ 95,00	€ 137,75	€ 190,00
5000 en meer	€ 105,00	€ 152,25	€ 210,00

Bijlage 3: voorbeelden

Voorbeeld 1: stijging inkomen na scheiding, gedeelde zorg

Kinderen: dochter 10 jaar en zoon 14 jaar oud.

Vrouw gaat direct na scheiding (meer) werken, gedeelde zorg

(jongste kind 3 dagen in 14 dagen bij de man, oudste kind om de week de ene week bij de man en de andere week bij de vrouw, vakanties 50/50).

Kinderen staan beiden bij de vrouw ingeschreven GBA, vrouw betaalt de kindgebondenkosten.

Netto gezinsinkomen per maand voor scheiding:

Salaris man	€ 2.300
Salaris vrouw	€ 0
Kinderbijslag	€ 172
<u>Kindgebondenbudget</u>	<u>€ 71</u>
Totaal	€ 2.543

Stap 1: Behoeftte volgens tabel 1: € 550 (€ 275 per kind)

Netto maandinkomen na scheiding:	Man	Vrouw
Salaris	€ 2.300	€ 937
Extra heffingskorting	€ 0	€ 151
Kinderbijslag	€ 0	€ 172
<u>Kindgebondenbudget</u>	<u>€ 0</u>	<u>€ 142</u>
Totaal	€ 2.300	€ 1.402

Stap 2: Draagkracht volgens tabel 2	€ 640	€ 140
In percentage	82%	18%

Stap 3: Totale draagkracht (€ 780) is groter dan totale behoefte (€ 550) dus blijft de behoefte € 550 (€ 275 per kind).

Stap 4: Welke lasten worden door welke ouder gedragen (afspraken ouderschapsplan)

Kindgebondenkosten (forfaitair):

Kind 10 jaar € 80

Kind 14 jaar € 110

Worden betaald door de vrouw

Verblijfspercentage (forfaitair):

Kind 10 jaar oud

21% bij de man

79% bij de vrouw

Kind 14 jaar oud

50% man

50% vrouw

Stap 5: Berekening kinderalimentatie:

	Totaal	Kind 10 jaar		Totaal	Kind 14 jaar	
		Man	Vrouw		Man	Vrouw
Behoeftte	€ 275	€ 226	€ 49	€ 275	€ 226	€ 49
Kindgeb.kosten	€ 80-/-	€ 0	€ 80 -/-	€ 110 -/-	€ 0	€ 110 -
/-						
Overige kosten	€ 195-/-	€ 41 -/- (21%)	€ 154 -/- (79%)	€ 165 -/-	€ 82,50 -/-	€
<u>82,50 -/-</u>						
Kinderalimentatie		€ 185	€ 185 -/-		€ 143,50	€
143,50 -/-						

De man betaalt in totaal € 328,50 (€ 185 + € 143,50) per maand aan de vrouw.

Voorbeeld 2: welstand na scheiding is niet te handhaven

Man is ontslagen vlak voor echtscheiding en heeft net een nieuwe baan met lager inkomen. Kinderen 10 en 14 jaar oud, wonen beiden bij moeder, 2 nachten in de 14 dagen bij vader.

Netto gezinsinkomen per maand voor scheiding:

Salaris man	€ 4.000
Salaris vrouw	€ 0
Kinderbijslag	€ 172
Kindgebondenbudget	€ 0
Totaal	€ 4.172

Stap 1: Behoeftte volgens tabel: € 850 (€ 425 per kind)

Netto maandinkomen na scheiding:

	Man	Vrouw
Salaris	€ 2.300	€ 0
Extra heffingskorting	€ 0	€ 0
Kinderbijslag	€ 0	€ 172
Kindgebondenbudget	€ 0	€ 142
Totaal	€ 2.300	€ 314

Stap2: Draagkracht	€ 640	€ 50
In percentage	93%	7%

Stap 3: Totale draagkracht (€ 690) is kleiner dan totale behoefte (€ 850) dus wordt de behoefte verlaagd naar € 690 (€ 345 per kind). Dit is meer dan het minimum.

Stap 4: Welke lasten worden door welke ouder gedragen

Kindgebondenkosten:

Kind 10 jaar € 80

Kind 14 jaar € 110

Worden betaald door de vrouw

Verblijfspercentage:

14% bij de man

86% bij de vrouw

Stap 5: Berekening kinderalimentatie:

	Totaal	Kind 10 jaar		Totaal	Kind 14 jaar	
		Man	Vrouw		Man	Vrouw
Behoeftte	€ 345	€ 321	€ 24	€ 345	€ 321	€ 24
Kindgeb.kosten	€ 80-/-	€ 0	€ 80 -/-	€ 110 -/-	€ 0	€ 110 -
/-						
Overige kosten	€ 265 -/-	€ 37 -/- (14%)	€ 228 -/- (86%)	€ 235 -/-	€ 33 -/-	€ 202 -
/-						
Kinderalimentatie		€ 284	€ 284 -/-		€ 288	€ 288 -
/-						

De man betaalt in totaal € 572 per maand aan de vrouw.

Voorbeeld 3: verdeling tekort over de ouders / minimumnorm

Inkomen man € 19.000 bruto per jaar, vrouw geen inkomen. Twee kinderen (5 en 7 jaar oud) wonen bij vrouw, 52 nachten per jaar bij man.

Netto gezinsinkomen per maand voor scheiding:

Salaris man	€ 1.303
Salaris vrouw	€ 0
Extra heffingskorting vrouw	€ 166
Kinderbijslag	€ 144
<u>Kindgebondenbudget</u>	<u>€ 122</u>
Totaal	€ 1.735

Stap 1: Behoeftte volgens tabel: € 350 (€ 175 per kind)

Netto maandinkomen na scheiding:

	Man	Vrouw
Salaris	€ 1.303	€ 0
Extra heffingskorting	€ 0	€ 0
Kinderbijslag	€ 0	€ 144
<u>Kindgebondenbudget</u>	<u>€ 0</u>	<u>€ 122</u>
Totaal	€ 1.303	€ 266

Stap 2: Draagkracht € 70 € 50

Stap 3: Totale draagkracht (€ 120) is kleiner dan totale behoefte (€ 350) dus wordt de behoefte verlaagd naar € 120 (€ 60 per kind). Dit is lager dan het minimum. Minimumbehoefte wordt daarom toegepast: € 250 (€ 125 per kind).

Verdeelsleutel wordt bij de minimumbehoefte aangepast aan de verhouding van het netto inkomen:

Man 83 % Vrouw 17 %

Stap 4: Welke lasten worden door welke ouder gedragen

Kindgebondenkosten:

Kind 5 jaar € 25 (minimum)

Kind 7 jaar € 36 (minimum)

Worden betaald door de vrouw

Verblijfspercentage:

52 nachten per jaar = 14% bij de man

86% bij de vrouw

Stap 5: Berekening kinderalimentatie:

	Totaal	Kind 5 jaar		Totaal	Kind 7 jaar	
		Man	Vrouw		Man	Vrouw
Behoeftte	€ 125	€ 104	€ 11	€ 125	€ 104	€ 11
Kindgeb.kosten	€ 25 -/-	€ 0	€ 25 -/-	€ 36 -/-	€ 0	€ 36 -
/-						
Overige kosten	€ 100-/-	€ 14 -/-	€ 86 -/-	€ 89 -/-	€ 12 -/-	€ 77 -
/-						
Kinderalimentatie		€ 90	€ 90 -/-		€ 102	€ 102 -
/-						

De man betaalt in totaal € 192 per maand aan de vrouw.